

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE LIGHT WITHIN

A WINTER'S TALE

GRACE DRAVEN

author of *MASTER OF CROWS*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İÇİNDEKİ İŞIK

BİR KIŞ MASALI

tarafında
n Grace
Draven

İçimdeki Işık - Telif Hakkı © 2014 Grace Draven'a aittir.

Smashwords Baskısı

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Yayıncının Notu: Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün bir ürünüdür. Yer ve halk isimleri bazen atmosferik amaçlar için kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya işletmelerle, şirketlerle, olaylarla, kurumlarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kısa öyküyü kendisi için yazdığım ve yayınladığım kız kardeşim Kim'e ithaf ediyorum.

~!~!~!~!

Silhara bir eli dizginlerde, diğer eli Martise'nin sırtında, eyerde geriye doğru giderken, ısınmak için ona sokulan Gnat'ı Dramorin'lere doğru kıvrılan patika boyunca yönlendirdi. Önlerinde ve arkalarında, binicileri karlı arazide parlak renk cümbüşleri oluşturan, tüylü, emin adımlarla ilerleyen Kurman midillileri sıralanıyordu.

Geçidin her iki tarafını saran ulu köknarlar, dalları kar örtüleri içinde eğilmiş, karanlık nöbetçiler gibi üzerlerinde yükseliyordu. Rüzgârda gıcırıyor ve sallanıyorlardı; atların ve binicilerin üzerine düşmeden önce havada dönen ve dans eden tanecikler gönderiyorlardı. Ağaçlar rüzgârın en şiddetlisini engelliyordu ama birkaç başıboş rüzgâr yeşillik kalkanını yararak geçitten aşağı doğru ılık çalarak, bir ok gibi düz ve bir o kadar da delici bir şekilde iniyordu.

Martise, Silhara'nın ağır kışlık pelerininin ve kucağının sunduğu sığınaktan başını kaldırdı. "Ova rüzgârlarının sert olduğunu sanırdım. Bunlar bıçak gibi kesiyor." Gıcırdayan dişlerinin arasında kelimeleri oluşturdu. Burnunun ucu kıpkırmızıydı ve adamın kollarında sertçe titriyordu.

Silhara eldivenli ellerinin yanlarından kayarak kollarının altına girmesiyle kaçınılmaz soğuk şokuna hazırlandı. Titreyerek ona katıldı. "O ellerin bir Wraith'in dokunuşundan bile daha soğuk."

"Çünkü neredeyse donarak ölecektim." Koltuk altlarını bırakıp adamın yanlarından pantolonunun bağcıklarına doğru bir yol çizdi.

Kadının bileklerinden birini yakaladı. "Bunu aklından bile geçirme," diye uyardı. "Daha sonra buz parçaları işiyor olmak istemiyorum." Karısının soğuk parmaklarının cinsel organını ısıtmak için saracağı düşüncesi taşaklarının sıkılaşmasına neden oldu.

Martise ellerini hâlâ adamın pantolonunun içine sokmaya çalışarak çekiştirdi. "Parmaklarımı ısıtamıyorum."

Silhara tuttuğu elini ağzına götürdü, eldiveni kenara çekti ve avuç içi ile örtü arasındaki boşluğa üfledi. Martise onun kollarına yığıldı ve onaylayarak inledi. Silhara aynı şeyi Martise'nin diğer eli için de yaptı ve Martise'yi kasıklarına yaklaşmaması konusunda sert bir şekilde uyardı.

Kat kat yün, kürk ve kapüşonlu bir pelerine bürünen Martise yüzünü Silhara'nın göğsüne sakladı ve güldü. Bu ses gövdesinde hoş titreşimlere yol açtı. "Daha iyi misin?" diye sordu.

"Çok. Yumuşak bir kalbin var."

Kaşlarını çattı. "Aşağılayıcı olmaya gerek yok." Kadının kahkahasını bir kez daha hissetti, ardından boğuk bir ses geldi. "Ne dedin sen?" diye sordu.

Başını kaldırdı ve kaşlarını çatarak ona baktı. Kirpiklerine küçük bir kar tanesi kondu ve gözlerini kırıştırarak onu uzaklaştırdı. "*Avastra*'ya ne kadar kaldı?"

Onun omzunun ötesine, Dramorin tepelerinden ikisinin arasındaki bir koldan geçen hattın başına baktı. "Çok uzak değil. Bir harabeye ve ateş tapınağının kendisine açılan bir rüzgâr boşluğu var. Kapı çanının çaldığını duyduğunda orada olduğumuzu anlayacaksın."

Gevşek bir şekilde örölmüş Kurman konfederasyonunu oluşturan dokuz ana kabile her yıl üç gün boyunca Tanrıları Damaza'yı, Ruhun Işığı'nı onurlandırmak için *Sehad* olarak bilinen bir ritüelde bir araya gelirdi. Bu üç gün boyunca kabileler klan kavgalarını ve toprak anlaşmazlıklarını bir kenara bırakır ve kış ateşi ritüelini nispeten barışçıl bir dostluk içinde birlikte kutlardı - tabii arada sırada yaşanan sarhoş kavgalarını veya karda doğaçlama güreş müsabakalarını saymazsak.

Silhara babasının halkıyla birleştikten beri beş *sehada* katılmıştı ve büyük şenlik ateşinin yakılışına tanık olabilmesi ve sonrasında şenliklere katılabilmesi için Martise'yi bir tanesine getirmeye can atıyordu. O ve karısının kutlayacak çok şeyleri vardı. Martise özgür bir kadındı, beden ve ruhen tam ve bağımsızdı. Silhara, özgürlüğünü tanımak için Ruhun Işığı olarak bilinen bir tanrı için düzenlenen ayine katılmaktan daha uygun bir yol düşünemiyordu.

Rüzgâr boşluğunu görmeden önce kapı çanının ilk sesini duydu. Gnat'ı ana yoldan uzaklaştırdı ve durmasını sağladı. Büyük beygir onaylamaz bir şekilde homurdandı ve *avastraya* doğru ilerleyen çok daha küçük midillilere katılmaya hevesli bir şekilde başını savurdu.

"Sabırlı ol, seni aşırı büyümüş köpek." Silhara onun boynunu okşadı. "Bu sadece bir dakika sürecek."

Martise yün kozasından çıktı. "Ne yapıyorsun?"

Silhara onu adamın etrafından çözdü ve eyerden aşağı kayd. Ona attan inmesini işaret etti. "Seni döndürüyorum. Rüzgâr boşluğuna girmek üzereyiz. *Avastra*'ya açılıyor; o ilk manzarayı kaçırmak istemezsin."

Birkaç dakika içinde yeniden atlarına binip kabileye geri döndüler; Martise eyerde hâlâ Silhara'nın önündeydi ama etrafını net bir şekilde görebilmek için öne doğru bakıyordu. Kayaların dalgalı yüzünde anılarını bırakan eski bir akarsuyun dağa oyduğu dar bir rüzgâr boşluğundan geçtiler. Kar serpintileri, ara sıra açıklığa doğru yol bulan tembel taneciklere dönüşüyordu. Boşlukta ilerledikçe çanın sesi daha da yükseliyordu.

Boşluk genişledi ve yarıldı, her tarafı dik kaya duvarlarıyla rüzgârdan korunan ama gökyüzüne açık yarım daire şeklinde bir alana açıldı. A

Yere çakılmış demir bir direğe monte edilmiş çan, rüzgâr boşluğunun kenarında asılı duruyordu. Genç bir çocuk elinde bir tokmakla yanında dururdu. Bir atlı boşluktan her çıktığında çana vurarak bir başka *sehad* katılımcısının geldiğini duyururdu.

Avastra'nın açık alanına girdiklerinde Martise'nin nefesi kesilince Silhara'nın ağzı memnun bir gülümsemeyle kıvrıldı. Yıllar önce burayı ilk gördüğünde o da aynı şaşkınlığı yaşamıştı. Dağın hem yolunu hem de hafızasını yaran kuru dere gibi, uzun zaman önce burada yaşayanlar da izlerini bırakmışlardı.

Daha eski olmasa Neith kadar eski bir harabe, geriye kalan tek şey doğrudan dağa oyulmuş mimari parçalar. Dere su kaynağı, boşluk ise kolayca savunulabilen bir giriş noktasıydı. Var olabilecek ahşap binalar çürüyüp gitmiş, geriye sadece toz kalmıştı. Kurmanlar, Silhara doğmadan nesiller önce harabeyi ateş tapınağı olarak benimsemiş ve yıllık *sehad* şenlik ateşlerinin sert toprağı karartan yanık izlerinde işgallerinin ipuçlarını bırakmışlardı.

Avastra, rengârenk kıyafetleri içinde dokuz kabileden de insanlarla - Kurmanlarla- dolup taşıyordu. Yeni gelenler arkadaşlarına ve akrabalarına sesleniyordu. Kucaklaşmalar yapıldı, *arkii* fincanları elden ele dolaştı, *avastranın* ortasına yerleştirilmiş devasa odun ve gümüş dikenli çıra yığınının uzağında yakılan küçük kamp ateşlerini paylaşmak için davetler yapıldı. Her biri bir kabileyi temsil eden dokuz ruh meşalesi *avastranın* iç çemberini çevreliyor, şenlik ateşinin kutsal aleviyle yakılmayı ve kabilenin ocak ateşleri arasında paylaşılacak üzere eve taşınmayı bekliyordu. Silhara'nın midesi, kadınların baktığı çeşitli tencerelerden yayılan kokularla gurulduyor, uzun saplı pipolardan yayılan *matal* tütününün cezbedici kokusu burun deliklerini okşuyordu.

Martise bunların hepsini görmezden geldi. Eyerde kıpırdandı, heyecandan Ona doğru döndüğünde sesinde açıkça belli oluyordu. "Gnat'i şu sütuna yönlendir." Kayadan oyulmuş sütunlardan birini işaret etti. Ölü gümüş diken dalları yüzünün büyük bir kısmını kaplamış, başlığın tabanına kadar oyulmuş sembolleri gizlemişti.

Silhara Gnat'ı onun işaret ettiği yere doğru yönlendirdi. Martise eldivenli eliyle kırılğan sarmaşıkları kazıdı ve daha yakından bakmak için eyerden dışarı eğildi. Sembolleri çözerken dudakları sessizce kıpırdadı.

"Ne diyorlar?" Silhara büyü yapma ve kullanma konusunda neredeyse eşsiz bir yeteneğe sahipti ama çevirmen değildi. Böyle bir uzmanlık, diller konusundaki yeteneği onu asla şaşırtmayan karısına düşüyordu.

Martise parmağını kaldırarak sessiz bir şekilde beklemesini emrettiğinde kaşları havaya kalktı. Gnat'ın üzerinden inerek sütunun dibine çömeldi ve kalan sembolleri okudu. Silhara'ya baktı, bakır rengi gözleri kışın yarı ışığında parlıyordu. "Burası Yüksek Salure olarak bilinen kaleden geriye kalanlar, Beladine krallığının bir ileri karakolu."

Silhara çevresine bir göz attı. *Avastra* hakkındaki ilk izlenimi buranın bir tür kale olduğu yönündeydi. Kadim Belawat krallığı uzun zaman önce yok olmuştu ama Conclave'in açılış günlerinde rahipler tarafından kaydedilen varlığına dair kayıtlar 'de saklanıyordu. Belawat, Dramorinlerin diğer tarafında . Bu uzak karakol, bir sınır muhafızı tarafından denetlenen önemli bir sınırı koruyor olmalıydı. Yıkılmış, terk edilmiş ya da her ikisi birden, şimdi yılda bir kez Damaza'yı ateşle onurlandırmak için toplanan göçebe Kurman için derme çatma bir tapınak olarak hizmet veriyordu.

"Martise! Martise!" Kadın seslerinden oluşan bir koro, çan seslerinin, hayvan melemelerinin ve insan bağırıışlarının arasından seslendi.

Silhara kendilerine doğru koşan bir grup Kurman kadını gördü ve hemen Gnat'ı Martise'den uzaklaştırdı. Silhara'ya sırtıttı. "Kaçıyor musun?"

Gnat'ın üzerindeki yüksek tüneğinden ona doğru eğildi. "Hayatta kalmak için keskin bir içgüdüye sahibim. Seni onlara bırakacağım." Gnat'ın dediğini yaptı ve *avastranın* uzak bir köşesinde midilliler için inşa edilen derme çatma padokun güvenliğine doğru kaçtı.

Gnat'ın eyerini güçlükle çözmüştü ki bir kabile sürüsü tarafından etrafı sarıldı. Onu şahsen tanıyanlar sırtını sıvazladı ya da şakalaştı. Onu sadece unvanı ve şöhretiyle tanıyanlar ise geri çekildi,

Meraklı ifadelerle aval aval ona bakıyordu. Silhara bu bakışlara alışabileceğini hiç sanmıyordu.

Tek tek kampları ziyaret edip bir sigara ya da bir fincan *arkii* içmek için kalacaklarına dair birkaç söz verdikten sonra Kurmanlar, Gnat'ın işini bitirmesi ve Martise ile birlikte *sehad* ayinine giderken yanlarında getirdikleri paketleri toplaması için onu yalnız bıraktı.

"Şu anda bana yazın seni gördüğümünden daha etkileyici görünmüyorsun. Herkesin senin adını söyleme şekline bakılırsa, en azından bir çift kanat ya da belki de parlayan gözler beklerdim. Sen hâlâ her zaman tanıdığım karga büyücüsün."

Gnat'ın ayağına dolanan Silhara tanıdık sese sırtıttı ve ayağa kalktı. Arkasında, kat kat etekler ve kırmızı, menekşe ve lapis rengi cüppeler giymiş sert teyzesini buldu. Başındaki şalın içine dikilmiş minik çanlar, otlağın korkuluklarından birine yaslanıp ona dışarı çıkıp yanına gelmesini işaret ederken hafif bir tintinnabulation söylüyordu.

Dercima onun babasının halkı için bir dayanak noktasıydı. Kabilesinin *sarseninin* dördüncü eşiydi ama reis kocasını ve kardeş eşlerini sanki sadece birinci eş değil de *sarsenmiş* gibi yönetiyordu. Silhara onun her iki yanağını da öptü ve kendisine uzattığı uzun saplı pipoyu kabul etti. Puposunu kendi pipo çanağındaki küçük bir kömürden yaktı ve çok geçmeden *matal* kokusu etraflarında dönerek havayı tozlandıran hafif kar tanelerine karıştı.

Bir sonraki sözleri ona herkesin ona hayranlık duymadığını bir kez daha hatırlattı. "Düz yürüyemeyecek kadar çok *arkii* içip sonunda kutsal ateşe düşerek beni utandırma."

Silhara burnundan bir duman çıkardı. "Sarhoşluktan ölme olasılığım konusundaki endişeniz çok dokunaklı."

Karşılıklı gülümsediler ve dumanı paylaşarak ve akşamki şenlik ateşi için hazırlanan Kurmanları izleyerek birkaç sessiz dakika geçirdiler. Silhara Martise'yi hâlâ bir grup Kurman kadının arasında, sanki bu dilde doğmuş gibi rahatça Kurmanci konuşurken buldu.

"Gelmeniz çok iyi oldu." Başlığındaki çanların hafif şingirtısı Dercima'nın başıyla onayladığını vurguluyordu.

Silhara omuz silkti. *Sarsen* Karduk onu festivale onur konuğu olarak davet ettiğinde reddetmeyi hiç düşünmemişti. "Bunlar benim halkım."

"Kutsal ateşi ve dokuz meşaleyi tanrı-şefin yakmasının büyük bir onur olduğunu düşünüyorlar."

Onun alaycı tonu karşısında gözlerini devirdi. "Bundan sonra bana hatırlat da bu saçma unvanları uyduranların peşine düşeyim, böylece deşebilirim. Yavaş yavaş." Baharatlı dumandan uzun bir nefes daha çekti ve duman halkalarından oluşan bir alayı dışarı verdi. "Ben hâlâ Silhara'yım. Portakal yetiştiricisi, karga büyücüsü, *hourî*'nin piç kurusu."

Dercima tek gözünün ucuyla ona baktı. "Hırsız, sapkın ve görevden alınmış Conclave rahibini unutmayalım."

"Acemilik," diye düzeltti. "Başarısızlıklarımı mı yoksa başarılarımı mı anlatıyorsun?"

Bakışları Martise'yi arayıp bulmadan önce kıkırdadı. Yüz hatları sertleşti. "Peki nedir bu yeni karın?"

Silhara tereddüt etmedi. "Benim insanlığım."

Dercima gözlerini Martise'den ayırmadı. "Bir keresinde ona gölgeyi kucakladığını söylemiştim."

"Eğer benimle kalırsa, her zaman kalacak." Kalmayabileceği düşüncesi Silhara'nın omurgasından aşağı buz gibi bir huzursuzluk kıymığı gönderdi. Martise'i bir kez neredeyse kaybediyordu. Bir daha asla. Eğer bu konuda söz hakkı varsa.

Dercima ona başıyla veda ederken küçük çanlar bir kez daha çaldı. "Martise'i *avastra*'da karşılamaya gidiyorum. Hizmet edilmeyi bekleyen şişman bir prens gibi orada dikilip durma. Tanrıların bile burada kendi çadırlarını kurması gerekiyor." Göz kırptı ve onu padokta bıraktı.

Silhara güldü ve başını salladı. Tütün kasesini bitirdi, henüz başka bir Kurman ailesi tarafından sahiplenilmemiş açık bir yer buldu ve kamp kurdu. Martise de ona katıldı, kamp ateşini yaktı ve tenceresinde su ısıtırken o da eşyalarını paketinden çıkarıp çadırın içine ve yanına yerleştirdi. İşini bitirdiğinde, Martise'nin elinde bir fincan sıcak çay onu bekliyordu.

Martise'nin yanına, kuru kalmaları için küçük bir kilimle örtülmüş saman yığınının üzerine oturdu. Martise kalçası onunkine değene kadar ona yaklaştı.

Silhara görece mahremiyetlerinden yararlanarak onun sırtını okşarken, ateş ışığının profilini vurgulayışına hayran kaldı. Çoğu göz için sade bir kadın olan bu kız, ona her baktığında adamın nefesini kesiyordu. "Bu gece ayakta duramayacak hale gelene kadar dans etmeye ve içmeye hazır mısınız?"

Martise sırtıttı. "Ayağınıza basacağıma söz veriyorum."

Silhara karşılığında kurt gibi bir gülümseme takındı. "Ellerimi en az bir düzine kez eteğine sokacağıma söz veriyorum. Ve onlar senin ellerinden çok daha sıcak olacak."

Aralarında küçük bir akşam yemeği ve daha fazla çay paylaştılar, güçlü, fermente *arki*'yi sonraya sakladılar. Gece çökerken gökyüzü açıldı ve kar yağışı durdu. Çatısız *avastra*, yıldızlarla kaplı çivit mavisini bir gökyüzünün altında kubbeli bir şekilde uzanıyordu.

Dokuz kabilenin toplanıp ateşin başına yaklaşırken, Kurman kalabalığının üzerine beklenti dolu bir sessizlik çöktü. Biri hariç hepsi eldivenli ellerinde küçük bir vazo taşıyordu. Her bir küpün içinde bir alev titriyor ve kömür yatağında dans ediyordu. Dokuzuncu şef bir asa tutuyor ve onu gökyüzüne kaldırıyordu. Kalabalık ayağa kalkarken Silhara Martise'nin ayağa kalkmasına yardım etti.

Şef konuştu. "Genç adamlarımız kutsal yerlerden gümüş dikenini dört *yazata* ateşiyle birlikte getirdiler: tapınak, ocak, yıldırım ve ölü yakma. Onları bir araya getiriyoruz ki tüm yaratıkların kalbinde ikamet eden ve evlerimize bereket getiren Damaza'nın ilahi ışığı haline gelebilsinler."

Silhara'ya döndü ve eğildi. "Varlığınla bizi onurlandırdın, Neith'li Silhara, kayıp kardeşimizin çocuğu. Ateşler seni bekliyor."

Katıldığı önceki *sehadlarda*, onur konuğu ziftle ıslatılmış bir meşale kullanarak dört *yazata* alevinin her birini çömleklerden toplar ve ateşi yakardı.

Sıra her kabileyi temsil eden dokuz meşaleyi yakmaya geldiğinde de aynı şey yapılırdı. Bu, ateşler yakıldığında gerçek kutlamanın başlayacağını bilen

katılımcı kalabalığın merakla beklediği kasvetli bir ritüeldi.

Silhara bu yıl onlara unutamayacakları bir gösteri sunmayı planlıyordu.

Ateş küplerini tutan şeflere yaklaştı ve eliyle işaret etti. İlk bir alev çizgisi çekerken *avastra* boyunca bir soluk alma ve şaşkınlık çığlıkları korusu yankılandı. Silhara'nın önünde havada dalgalanan alev, ellerinin hareketiyle bir yılan gibi büyülenmişti. Alev kendi üzerine kıvrıldı ve farklı bir şekle - tanıdık dağ midillisi ve Hursunga kabilesinin sembolü. Ateşli midilli havada dört nala koşarak odun ve gümüş diken yığınının dalarken kalabalıktan ısıklar ve onay sesleri yükseldi.

Alevler ateşin yüzeyinde patlayarak karanlığa kıvılcımlar saçtı. Silhara alevleri taşıdıkları vazolardan çekip her kabilenin totemine dönüştürürken kalabalığın uğultusu arttı: şahin ve kurt, geyik ve tilki, tavşan ve köpek. Son küpten de son iki sembolü çizdi: Grifon ve kuzgun. Uçtular, zıpladılar, sıçradılar ve ateşli ateşin içine atladılar.

Conclave onun maskaralıklarıyla alay ederdi. Cahil göçebeleri eğlendirmek için aşağılık bir karga büyücüsü tarafından yapılan onursuz, ucuz numaralar. Silhara bu düşünce karşısında sırtıttı. Parlak bir şekilde yanan ateşten ateş çekti. Kutsal alev artık birleşik *yazata* ateşlerinden oluşuyordu. Ellerinin yönlendirmesiyle ateş, avuçlarının üzerinde durana kadar kendini parlayan bir ısı küresine dönüştürdü. Silhara iki kelimelik bir büyü yaptı ve küreye üfledi. Küre *avastra* boyunca, kalabalığın üzerinde, dokuz uzun meşaleye doğru fırladı. Küre daha küçük kürelere bölündü ve her biri bir meşaleye çarparak onu tutuşturdu.

Kalabalık onayını haykırdı. Silhara geniş gözlü dokuz şefin önünde eğildi, onlar da eğilerek karşılık verdi. Ayin bitmişti. Kutlama zamanı.

Silhara gülen Martise'yi kucağına aldı ve onu şenlik ateşini çevreleyen dans eden, zıplayan kalabalığın içine fırlattı. "Ne düşünüyorsun?" diye bağırdı gürültünün üzerine.

Güldü. "Yıldırım daha etkileyici olurdu." Adamın kaşlarını çatmasına daha da çok güldü.

"Seni memnun etmek çok zor." Onu yerde döndürdü, etekleri inciklerine çarpıyordu.

Martise onun kucağında dans etti. "Senin için bu zahmetsiz. Sadece varlığınla bile beni memnun ediyorsun." Adam neredeyse kaburgalarını kırarakken Martise ciyaklayarak itiraz etti.

sert bir kucaklaşma.

Dans sırasında ayaklarına basma sözünü tuttu, o da tuttu, kimsenin izlemediğini düşündüğü zamanlarda elleri eteklerinin altına daldı ve ince kalçalarını okşadı. Şenlik ateşinin içine düşerek teyzesini utandırmamayı başardı ama yeterince *arkii* içti, öyle ki şafak vakti çadırlarına doğru yaptıkları kısa yürüyüş daha çok yavaş bir tökezlemeydi.

O gece Martise'i kendisinin mi aldığını yoksa Martise'in mi onu aldığını ya da bunun bir önemi olup olmadığını tam olarak hatırlayamıyordu. Önemli olan tek şey, onun kendisine sarılmış, kürk ve battaniye katmanlarının altında sıcak ve çıplak bir şekilde uyanmasıydı.

Kutsal ateş daha fazla kutlama, ziyafet ve içki ile iki gün daha yandı. Her kabilenin dokuz ay içinde yeni doğacak çocuklarının büyüklüğü konusunda bahse girildi. Son günün sabahında şenlik ateşi yanarak kül olmuştu ve Silhara *bir arkii* kokusu bile alsa midesini kaybedebileceğini düşündü. Soğuktan ve birkaç gece sert zeminde uyumaktan kemikleri ağrıyordu. Neith'in köhne sığınağını ve Gurn'un mutfağının rahat sıcaklığını özlemişti.

Martise hiç de iyi görünmüyordu. Ona yorgun bir gülümseme verdi. "Evimi özledim."

Kadının sözleri Silhara'nın damarlarında bir sıcaklık dalgası yarattı. Ağrılarını ve sızılarını unutup Gnat'ı o kadar hızlı yükledi ki, birkaç kabile üyesi durup aceleyle gidişini sordu.

Dercima ayrılmadan önce ikisini de kucakladı, her zaman yanında taşıdığı piposunu dişlerinin arasına sıkıştırdı. Pipo sapının etrafında konuştu. "Kendini mahkûm ettin, biliyorsun. Artık her yıl senin için yaygara koparacaklar, ateşten atlar ve şahinler yapmanı ve meşaleleri parlayan alev toplarıyla yakmanı isteyecekler."

Silhara kaşlarını çattı. Ritüele büyücülük dokunuşunu kattığında bu tür yansımaları hiç düşünmemişti. "Göreceğiz," dedi en sert sesiyle. Dercima'nın Martise ile paylaştığı bilmiş gülümsemeleri görmezden geldi.

Kurmanlar ona evine, ocağına götürmesi için kutsal ateşle yanan küçük bir meşale teklif ettiler. Silhara kibarca reddetti.

Martise onun sormasını beklediği soruyu dile getirdiğinde evin yolunu yarılamlışlardı. "Neden kutsal bir alevi reddettin? Neith'te Damaza'nın kutsamasını istemiyor musun?"

Eyeri bir kez daha onunla paylaştı, yüzünü ona dönecek şekilde öne geçti, bacaklarını onun kalçalarına sardı, vücudu onunkine sığınak görevi gördü. Soğuğun solgunlaştırdığı yüzünde gözleri ıslık ıslık oldu. Silhara eldivenli parmağıyla boynunun zarif çizgisini izledi.

"Bir tanrıyı Neith'ten atmaya çalışırken neredeyse ikimizi de öldürüyordum Martise. Bunca çabadan sonra neden bir başkasını eşliğime davet edeyim ki?"

Kafasını eğdi, şaşkıncı. "Damaza Yozlaşma değil. O halkınız için iyiliksever bir tanrı."

"Yardımsever olsun ya da olmasın, henüz insanlığın kışında çıban olmayan biriyle tanışmadım."

Martise kahkaha ve dehşet dolu bir soluk arasında kalarak kekeleydi. "Sen tanıdığım en kafir adamsın."

Silhara'nın boştaki eli omzunun üzerinden geçerek göğsünü hafifçe okşadı. Kaşlarını ona doğru oynattı. "Beni mi baştan çıkaracaksın?"

Kıkırdadı ve elini onunkinin üzerine koyarak göğsüne daha sıkı bastırdı. "İşe yarıyor mu?"

Burun delikleri alevlendi. Karısını istiyordu ama rahat yataklarında. Gnat'ı biraz daha hızlı hareket etmesi için ikna etmesi gerekecekti. Silhara, Martise'nin soğuk yüzüne hafif öpücükler kondurmakla yetindi ve teninde bir kızarıklık oluşana kadar onu ısıttı. Martise'nin ağzını kendi ağzının altında yakaladı ve dilini Martise'ninkine dolaştırmadan önce alt dudağını hafifçe çekiştirdi.

Sık nefeslerle birbirlerinden ayrıldılar. Silhara başparmağını Martise'nin çene çizgisinin eğiminde gezdirdi. Günlerimi kutsamak için Neith'teki tanrı ateşine ihtiyacım yok. Sen evimin bereketisin Martise. İçimdeki ışıksın."

~!~!~!~!~!

2015'in başlarında çok yakında

RADIANCE

Grace Draven yazarına ait diğerk kitapları keşfedin

Kargaların Efendisi

Bana Yalvarıyor

Bütün Yıldızlar Aşağı Bakar

Yıldırım Tanrısının Karısı

Draconus

Wyvern

Arena

Bathsheba'ya Kur Yapmak

Benimle bağlantı kurun:

web sitesi: <http://gracedraven.com/>

Facebook: <https://www.facebook.com/grace.draven>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.